

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums

2020. gada 22. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2020/C 209/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2020/C 209/02	Lieta C-838/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. novembrī iesniedza <i>Tribunal de commerce de Bordeaux</i> (Francija) – <i>Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA</i>	2
2020/C 209/03	Lieta C-860/19 P: Apelācija sūdzība, ko 2019. gada 24. novembrī <i>Nathaniel Magnan</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 25. septembra rīkojumu lietā T-99/19 <i>Magnan/Komisija</i>	2
2020/C 209/04	Lieta C-939/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. decembrī iesniegusi <i>Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Flightright GmbH/Eurowings GmbH</i>	3
2020/C 209/05	Lieta C-54/20 P: Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 30. janvārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 20. novembra spriedumu lietā T-502/16 <i>Stefano Missir Mamachi di Lusignano u.c./Komisija</i>	3

2020/C 209/06	Lieta C-56/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. februārī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg</i> (Vācija) – AR/Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Lieta C-65/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. februārī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – VI/KRONE – <i>Verlag Gesellschaft mbH & Co KG</i>	4
2020/C 209/08	Lieta C-66/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. janvārī iesniedza <i>Procura della Repubblica di Trento</i> (Itālija) – kriminālprocess pret XK	5
2020/C 209/09	Lieta C-91/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. februārī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – LW/Vācijas Federatīvā Republika	5
2020/C 209/10	Lieta C-96/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. februārī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri</i>	6
2020/C 209/11	Lieta C-100/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. februārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – XY/Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Lieta C-102/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. februārī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – StWL <i>Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/epimo GmbH</i>	7
2020/C 209/13	Lieta C-118/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. martā iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – JY	8
2020/C 209/14	Lieta C-120/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. martā iesniedza <i>Sąd Najwyższy</i> (Polija) – <i>Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa – Ministr Infrastruktury i Budownictwa obecnie Ministrowi Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.</i>	9
2020/C 209/15	Lieta C-121/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko <i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam</i> (Nīderlande) iesniegusi 2020. gada 4. martā – VG/Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Lieta C-127/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. martā iesniedza <i>Sąd Rejonowy w Gliwicach</i> (Polija) – D. <i>Spółka Akcyjna/W. Zrt</i>	10
2020/C 209/17	Lieta C-132/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 10. martā iesniedza <i>Sąd Najwyższy</i> (Polija) – BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Lieta C-133/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 11. martā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>European Pallet Association eV/PHZ BV</i>	12
2020/C 209/19	Lieta C-135/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. martā iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – JS/Câmara Municipal de Gondomar	13
2020/C 209/20	Lieta C-137/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. martā iesniedza <i>Tribunal Judicial da Comarca dos Açores</i> (Portugāle) – MV/SATA Internacional – <i>Serviços de Transportes Aéreos SA</i>	14

2020/C 209/21	Lieta C-142/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. martā iesniedza <i>Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana</i> (Itālija) – <i>Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione</i> u.c.	14
2020/C 209/22	Lieta C-143/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. martā iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie</i> (Polija) – A/O	15
2020/C 209/23	Lieta C-151/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. martā iesniedza <i>Obersten Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG</i> u.c.	17
2020/C 209/24	Lieta C-154/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. martā iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství</i>	18
2020/C 209/25	Lieta C-161/20: Prasība, kas celta 2020. gada 14. aprīlī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	18
2020/C 209/26	Lieta C-169/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika . . .	19
2020/C 209/27	Lieta C-180/20: Prasība, kas celta 2020. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	20

Vispārējā tiesa

2020/C 209/28	Lieta T-653/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – <i>Armani/EUIPO – Asunción</i> (“GIORGIO ARMANI le Sac 11”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GIORGIO ARMANI le sac 11” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiska un grafiskas preču zīmes “LESAC” un “lesac” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts)	22
2020/C 209/29	Lieta T-654/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – <i>Armani/EUIPO – Asunción</i> (“le Sac 11”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “le Sac 11” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiska un grafiskas preču zīmes “LESAC” un “lesac” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts)	22
2020/C 209/30	Lieta T-707/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>Tilly-Sabco</i> /Padome un Komisija (Lauksaimniecība – Eksporta kompensācijas – Mājputnu gaļa – Regula (ES) 2018/1277, kas pieņemta pēc Īstenošanas regulas (ES) Nr. 689/2013 atcelšanas ar Tiesas spriedumu – Akta izdevēja kompetence – Procedūras neievērošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Kaitējums)	23
2020/C 209/31	Lieta T-752/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – <i>Tecnodidattica/EUIPO</i> (Globusa un lampas statīva forma) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums – Globusa un lampas statīva forma – Absolūts atteikuma pamats – Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura ir vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts) – Dekoratīvu vai izdomātu elementu, kam ir nozīmīga vai galvenā loma, neesamība)	24

2020/C 209/32	Lieta T-73/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>Bergslagermas Järnvaru/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen</i> (Koksnes sadales rīks) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots koksnes sadales rīks – Agrāks valsts dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāla rakstura neesamība – Atšķirīga kopējā iespaids neesamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkts – Tiesību uz aizstāvību pārkāpums – Regulas Nr. 6/2002 62. pants)	24
2020/C 209/33	Lieta T-106/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria</i> (“ABARCA SEGUROS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ABARCA SEGUROS” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ABANCA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	25
2020/C 209/34	Lieta T-109/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler</i> (“TasteSense”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TasteSense” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MultiSense” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	26
2020/C 209/35	Lieta T-496/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>CV u.c./Komisija</i> (Civildienests – Ierēdņi – Atalgojums – Korekcijas koeficients – Vienotas noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem – Izmitināšanas izmaksas – Pienākums norādīt pamatojumu – Rūpības pienākums – Pirktpējas līdzvērtība – Vienlīdzīga attieksme)	26
2020/C 209/36	Lieta T-497/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – <i>CZ u.c./EĀDD</i> (Civildienests – Ierēdņi – Atalgojums – Korekcijas koeficients – Vienota noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem – Izmitināšanas izmaksas – Pienākums norādīt pamatojumu – Rūpības pienākums – Pirktpējas līdzvērtība – Vienlīdzīga attieksme)	27
2020/C 209/37	Lieta T-594/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 27. aprīļa rīkojums – <i>Axactor/EUIPO – Axa</i> (“AXACTOR”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	27
2020/C 209/38	Lieta T-623/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 30. aprīļa rīkojums – <i>ArcelorMittal Bremen/Komisija</i> (Prasība sakarā ar bezdarbību – Direktīva 2003/87/EK – Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma – Lēmums 2011/278/ES – Pārejas noteikumi saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei – Grozījumi Vācijas kvotu sadales tabulā laika posmam no 2013. līdz 2020. gadam – Jaudas ievērojams palielinājums – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	28
2020/C 209/39	Lieta T-146/20 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 4. maija rīkojums – <i>Csordas u.c./Komisija</i> (Pagaidu noregulējums – Civildienests – Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas vēlēšanas – Tiesiskums – Iestādes kontroles pienākums – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – “Fumus boni juris” neesamība)	29
2020/C 209/40	Lieta T-179/20: Prasība, kas celta 2020. gada 18. martā – <i>JP/Komisija</i>	29
2020/C 209/41	Lieta T-210/20: Prasība, kas celta 2020. gada 20. aprīlī – <i>Square/EUIPO</i> (“\$ Cash App”)	30
2020/C 209/42	Lieta T-211/20: Prasība, kas celta 2020. gada 20. aprīlī – <i>Square/EUIPO</i> (“\$ Cash App”)	31
2020/C 209/43	Lieta T-219/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. aprīlī – <i>JK/Komisija</i>	32

2020/C 209/44	Lieta T-223/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Orion/Komisija	32
2020/C 209/45	Lieta T-230/20: Prasība, kas celta 2020. gada 27. aprīlī – PNB Banka/ECB	33
2020/C 209/46	Lieta T-231/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Price/Padome	35
2020/C 209/47	Lieta T-238/20: Prasība, kas celta 2020. gada 1. maijā – Ryanair/Komisija	36
2020/C 209/48	Lieta T-239/20: Prasība, kas celta 2020. gada 30. aprīlī – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (“RUXXIMLA”)	37
2020/C 209/49	Lieta T-248/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (“RUXYMLA”)	38
2020/C 209/50	Lieta T-257/20: Prasība, kas celta 2020. gada 7. maijā – González Calvet/VNV	39
2020/C 209/51	Lieta T-266/20: Prasība, kas celta 2020. gada 8. maijā – Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute (“CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE”)	40

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2020/C 209/01)

Jaunākā publikācija

OV C 201, 15.6.2020.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 191, 8.6.2020.

OV C 175, 25.5.2020.

OV C 162, 11.5.2020.

OV C 161, 11.5.2020.

OV C 137, 27.4.2020.

OV C 129, 20.4.2020.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. novembrī iesniedza Tribunal de commerce de Bordeaux (Francija) – Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA

(Lieta C-838/19)

(2020/C 209/02)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de commerce de Bordeaux

Pamatlietas puses

Prasītāja: Boé Aquitaine SELARL

Atbildētāja: Mercialys SA

Ar 2020. gada 19. marta rīkojumu Tiesa (devītā palāta) ir atzinusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

Apelācija sūdzība, ko 2019. gada 24. novembrī Nathaniel Magnan iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 25. septembra rīkojumu lietā T-99/19 Magnan/Komisija

(Lieta C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nathaniel Magnan (pārstāvis: J. Fayolle, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Tiesa (sestā palāta) ar 2020. gada 26. marta rīkojumu šo apelācijas sūdzību noraidīja.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. decembrī iesniegusi *Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Flightright GmbH/Eurowings GmbH*

(Lieta C-939/19)

(2020/C 209/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Flightright GmbH*

Atbildētāja: *Eurowings GmbH*

Lieta tika izņemta ar Eiropas Savienības Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 30. aprīļa rīkojumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 30. janvārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 20. novembra spriedumu lietā T-502/16 *Stefano Missir Mamachi di Lusignano u. c./Komisija*

(Lieta C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Schima, T. S. Bohr, G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: *Stefano Missir Mamachi di Lusignano* kā *Livio Missir Mamachi di Lusignano* mantinieks, *Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin* kā *Livio Missir Mamachi di Lusignano* mantiniece, *Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano* kā *Livio Missir Mamachi di Lusignano* mantiniece, *Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano*, *Giustina Missir Mamachi di Lusignano*, *Tommaso Missir Mamachi di Lusignano* un *Filiberto Missir Mamachi di Lusignano*

Prasījumi

- atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā Vispārējā tiesa Komisijai ir piespriedusi atlīdzināt morālo kaitējumu, kas nodarīts *Maria Letizia Missir* un *Stefano Missir* pēc *Alessandro Missir* nāves;
- iztiesāt lietu un noraidīt prasību pirmajā instancē kā nepieņemamu;
- piespriest *Stefano Missir* un *Maria Letizia Missir* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē un pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats ir iedalīts divās daļās: pirmajā daļā tiek apgalvota pieļautā tiesību kļūda jēdziena Civildienesta noteikumos "minēta persona" interpretācijā; šī pirmā daļa ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 48.–64. punktu; otrajā daļā pakārtoti tiek norādīts uz tiesību kļūdu, kas esot pieļauta, atzīstot mirušā ierēdņa brāļa un māsas tiesības uz morālā kaitējuma atlīdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumiem; šī daļa ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 134. un 135. punktu.

Ar otro pamatu tiek norādīts uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Komisijai esot piespriests atlīdzināt mirušā ierēdņa brāļa un māsas ciesto morālo kaitējumu, kas radies šīs nāves dēļ; minētais otrais pamats ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 154.–168., 171., 172. un 181. punktu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. februārī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg* (Vācija) – AR/*Stadt Pforzheim*

(Lieta C-56/20)

(2020/C 209/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Pamatlietas puses

Prasītāja: AR

Atbildētāja: *Stadt Pforzheim*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Savienības tiesībām, it īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾, netiek pieļautas tādas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām, pieņemot lēmumu par vadīšanas tiesību atņemšanu Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otrās daļas izpratnē, personas, kuras pastāvīgā dzīvesvieta nav valsts teritorijā, citā dalībvalstī izdotā Kopienas vadītāja apliecība ir nekavējoties jāiesniedz valsts lēmējinstādei, lai tā uz vadītāja apliecības varētu ietvert norādi par transportlīdzekļa vadīšanas aizliegumu valsts teritorijā; šāda norāde par vadīšanas aizliegumu parasti tiek veikta uz Kopienas vadītāja apliecības izvietojot ar sarkanu, slīpu svītru pārsvītrotu "D" 13. informācijas laukā (piemēram, uzlīmes veidā)?

⁽¹⁾ OV 2006, L 403, 18. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 7. februārī iesniedza *Oberster Gerichtshof* (Austrija) – VI/*KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG*

(Lieta C-65/20)

(2020/C 209/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: VI

Atbildētāja: *KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem⁽¹⁾ 2. pants, skatot to kopsakarā ar 1. un 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka par produktu (ar trūkumiem) ir jāuzskata arī dienas laikraksta fiziskais eksemplārs, kas satur profesionāli nepareizu ieteikumu attiecībā uz veselību, kura ievērošana izraisa kaitējumu veselībai?

⁽¹⁾ OV 1985, L 210, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. janvārī iesniedza *Procura della Repubblica di Trento* (Itālija) – kriminālprocess pret XK

(Lieta C-66/20)

(2020/C 209/08)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Procura della Repubblica di Trento

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

XK

Otra dalībniece kriminālprocesā

Finanzamt Münster

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) iedaļa, daļā, kurā ir paredzēts, ka izdevējiestāde var būt arī “jebkura cita izdevējvalsts noteikta kompetenta iestāde, kura konkrētajā lietā darbojas kā izmeklēšanas iestāde kriminālprocesā un kurai saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetence izdot rīkojumu par pierādījumu vākšanu”, tomēr nosakot, ka tādā gadījumā “pirms Eiropas izmeklēšanas rīkojumu nosūta izpildiestādei, to apstiprina pēc tam, kad izdevējvalsts tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors ir izskatījis tā atbilstību Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izdošanas nosacījumiem saskaņā ar šo direktīvu, it īpaši nosacījumiem, kas izklāstīti šīs direktīvas 6. panta 1. punktā”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ļauj dalībvalstij atbrīvot administratīvo iestādi no pienākuma apstiprināt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu, kvalificējot minēto administratīvo iestādi kā “tiesu iestādi direktīvas 2. panta izpratnē”?

⁽¹⁾ OV 2014, L 130, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. februārī iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – LW/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-91/20)

(2020/C 209/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: LW

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2011/95/ES⁽¹⁾ 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir dalībvalsts tiesību norma, saskaņā ar kuru personas, kurai ir atzīts bēgļa statuss, nepilngadīgam neprecētam bērnam ir atzīstams no minētās personas atvasināts bēgļa statuss (t.s. bēgļa ģimenes locekļa aizsardzība) arī gadījumā, ja šim bērnam – otrā vecāka dēļ – katrā ziņā ir arī tādas citas valsts pilsonība, kas nav identiska ar bēgļa izcelsmes valsti un kurai viņš var lūgt aizsardzību?
- 2) Vai šīs direktīvas 23. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ierobežojums, atbilstoši kuram ģimenes locekļu tiesības uz šīs direktīvas 24.–35. pantā minētajiem pakalpojumiem ir jānodrošina tikai tad, ja tas sader ar ģimenes locekļa personīgo tiesisko statusu, liedz nepilngadīgam bērnam 1. jautājumā aprakstītajā situācijā atzīt no personas, kas atzīta par bēgli, atvasinātu bēgļa statusu?
- 3) Vai, atbildot uz 1. un 2. jautājumu, ir nozīme tam, vai ir iespējams un var saprātīgi sagaidīt, ka bērns un viņa vecāki uzturēsies valstī, kuras valstspiederība ir bērnam un viņa mātei, kurai viņi var lūgt aizsardzību un kas nav identiska ar bēgļa (tēva) izcelsmes valsti, vai pietiek ar to, ka ģimenes vienotība var tikt nodrošināta Vācijas teritorijā, pamatojoties uz tiesību aktu uzturēšanās jomā noteikumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. februārī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Lieta C-96/20)

(2020/C 209/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ*

Atbildētāja: *Presidenza del Consiglio dei Ministri*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/98/EK, ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu⁽¹⁾, 9. panta 2. punkta noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka papildus citiem obligātiem kvalifikācijas nosacījumiem piekļuvei asinsdonoru centra atbildīgās personas amatam, augstāko izglītību apliecinošs dokuments "medicīnas vai bioloģijas zinātņu jomā" tieši piešķir abu disciplīnu absolventiem tiesības veikt asinsdonoru centra atbildīgās personas amata pienākumus?
- 2) Vai līdz ar to Savienības tiesības atļauj vai aizliedz valsts tiesībās izslēgt iespēju, ka personas ar augstāko izglītību bioloģijas zinātnēs var pildīt iepriekš minētās asinsdonoru centra atbildīgās personas amata pienākumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/98/EK (2003. gada 27. janvāris), ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK (OV 2003, L 33, 30. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. februārī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – XY/Hauptzollamt B**

(Lieta C-100/20)

(2020/C 209/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: XY

Atbildētāja: Hauptzollamt B

Prejudiciālais jautājums

Vai saistībā ar tiesībām uz kļūdaini aprēķināta elektroenerģijas nodokļa atmaksu ir maksājami arī procenti atbilstoši Savienības tiesībām, ja zemākas elektroenerģijas nodokļa noteikšanas pamatā bija fakultatīvais nodokļa samazinājums saskaņā ar Padomes Direktīvas 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai⁽¹⁾, 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu un pārāk augstais nodoklis izskatāmajā lietā bija pamatots tikai ar kļūdainu tās valsts tiesību normas piemērošanu, kas tika pieņemta, lai transponētu šīs direktīvas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu?

⁽¹⁾ OV 2003, L 283, 51. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. februārī iesniedza Bundesgerichtshof
(Vācija) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH**

(Lieta C-102/20)

(2020/C 209/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Atbildētāja: eprimo GmbH

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Interactive Media CCSP GMBH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir runa par “nosūtīšanas” jēdzienu Direktīvas 2002/58/EK⁽¹⁾ 2. panta otrās daļas h) punkta izpratnē, ja elektronisko komunikāciju lietotājs nevis pārsūta ziņojumu citam lietotājam uz tā elektronisko “adresi”, izmantojot pakalpojumu sniedzēju uzņēmumu, bet reklāmas serveri to automatizēti parāda noteiktos šim nolūkam paredzētos laukumos pēc nejaušības principa izvēlēta lietotāja e-pasta iesūtņē (iesūtņē reklāma) pēc tam, kad ir atvērta e-pasta konta internetvietne, kas ir aizsargāta ar paroli?

- 2) Vai ziņojums tiek saņemts Direktīvas 2002/58 2. panta otrās daļas teikuma h) punkta izpratnē, ja saņēmējs, uzzinājis par ziņojuma esamību, ar saņemšanas pieprasījumu pēc savas gribas izraisa tehniski ieprogrammētu ziņojuma datu pārraidīšanu, vai arī pietiek ar to, ka ziņojuma parādīšanos e-pasta konta iesūtnē izraisa tas, ka lietotājs atver sava e-pasta konta internetvietni, kas ir aizsargāta ar paroli?
- 3) Vai par elektronisko pastu Direktīvas 2002/58 13. panta 1. punkta izpratnē runa ir arī tad, ja ziņojums nevis tiek nosūtīts jau pirms pārraidīšanas konkrēti noteiktam individuālam saņēmējam, bet gan tiek parādīts pēc nejausības principa izvēlēta lietotāja iesūtnē?
- 4) Vai elektroniskais pasts tiek izmantots tiešas tirdzniecības nolūkā Direktīvas 2002/58 13. panta 1. punkta izpratnē tikai tad, ja tiek konstatēts tāds lietotāja aprūtinājums, kas ir nopietnāks par traucējumu?
- 5) Vai par individuālu reklāmu, kas atbilst “nākšanas klajā ar piedāvājumu” kritērijiem Direktīvas 2005/29/EK⁽¹⁾ I pielikuma 26. punkta pirmā teikuma izpratnē, ir runa tikai tad, ja saziņai ar klientu tiek izmantots individuālai komunikācijai starp nosūtītāju un saņēmēju tradicionāli paredzēts saziņas līdzeklis, vai arī pietiek ar to, ka individuāla saikne tiek izveidota, parādot reklāmu privāta e-pasta konta iesūtnē un tādējādi sadaļā, kur klients sagaida tam individuāli adresētus ziņojumus, kā tas ir šajā lietā aplūkotās reklāmas gadījumā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. martā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – JY

(Lieta C-118/20)

(2020/C 209/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: JY

Atbildētāja: Wiener Landesregierung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai fiziskas personas situācija, kas, kā revīzijas sūdzības iesniedzēja pamatlietā, ir atteikusies no vienas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonības un līdz ar to no Savienības pilsonības, lai atbilstoši otras dalībvalsts garantijai piešķirt pieprasīto pilsonību iegūtu otras dalībvalsts pilsonību, tādējādi pēc pilsonības piešķiršanas garantijas atsaukšanas viņai zaudējot iespēju atgūt Savienības pilsonību, pēc savas būtības un sekām ietilpst Savienības tiesībās, un tāpēc, atsaucot pilsonības piešķiršanas garantiju, ir jāievēro Savienības tiesības?

Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai kompetentajām valsts iestādēm, tai skaitā attiecīgi valsts tiesām, pieņemot lēmumu par dalībvalsts pilsonības piešķiršanas garantijas atsaukšanu, ir jāizvērtē, vai garantijas atsaukšana, kas padara neiespējamu Savienības pilsonības atgūšanu, no Savienības tiesību viedokļa atbilst samērīguma principam, ņemot vērā tās ietekmi uz attiecīgās personas situāciju?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 3. martā iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) – Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Ministrowi Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Lieta C-120/20)

(2020/C 209/14)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītāja: Koleje Mazowieckie

Atbildētāji: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/14/EK ⁽¹⁾ (2001. gada 26. februāris), jo īpaši tās 4. panta 5. punkts un 30. panta 1., 3., 5. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dzelzceļa uzņēmējam bez regulatīvās iestādes lēmuma pārbaudes tiesā celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret dalībvalsti direktīvas nepareizas transpozīcijas dēļ, ja atlīdzības priekšmets ir pārmaksātā maksa par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu?
- 2) Vai pieņēmums, ka saskaņā ar Savienības tiesībām tiesības uz atlīdzību par Eiropas Savienības tiesību kļūdainu piemērošanu un jo īpaši par direktīvas nepareizu transpozīciju vai tās netransponēšanu ir tikai tad, ja pārkāptās tiesību normas mērķis ir piešķirt tiesības indivīdiem, tiesību pārkāpums ir kvalificēts (jo īpaši acīmredzamas un smagas dalībvalsts diskrecionārās varas pārsniegšanas, transponējot direktīvu, gadījumā), un starp pārkāpumu un kaitējumu ir tieša saikne, nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā šādos gadījumos ir paredzētas tiesības uz atlīdzību, ja ir izpildīti mazāk stingri nosacījumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju; OV 2001, L 75, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nīderlande) iesniegusi 2020. gada 4. martā – VG/Minister van Buitenlandse Zaken

(Lieta C-121/20)

(2020/C 209/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītājs: VG

Atbildētājs: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciālais jautājums

Vai atbildē uz prejudiciālajiem jautājumiem, kas uzdoti lietās, kuras Tiesā reģistrētas ar lietas numuriem C-225/19 un C-226/19, kaut kas mainās, ja nav ticis norādīts vai tapis zināms, kura valsts Vīzu kodeksa ⁽¹⁾ 22. pantā paredzētās iepriekšējās apspriešanās procedūrā ir iebildusi pret vīzas izsniegšanu pieteicējam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV 2009, L 243, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. martā iesniedza *Sąd Rejonowy w Gliwicach* (Polija) – *D. Spółka Akcyjna/W. Zrt*

(Lieta C-127/20)

(2020/C 209/16)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Pamatlietas puses

Prasītāja: *D. Spółka Akcyjna*

Atbildētāja: *W. Zrt*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātājam, kura lidaparāts ir saduries ar putnu, – šī pārvadātāja veicamo iespējamo pasākumu starpā – jau lidojumu grafika plānošanas posmā rotācijas sistēmā ir jāparedz pietiekama laika rezerve nepieciešamo drošības pārbaužu veikšanai?

un, ja atbilde ir noraidoša:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātājam, kura lidaparāts ir saduries ar putnu, – šī pārvadātāja veicamo iespējamo pasākumu starpā – ir jānosaka apkalpes darba slodzes saraksts vai apkalpes sastāvs tādējādi, lai apkalpe būtu gatava veikt lidojuma darbus nekavējoties pēc nepieciešamās drošības pārbaudes veikšanas, neatkarīgi no Komisijas Regulas (ES) Nr. 965/2012 (2012.gada 5. oktobris), ar ko nosaka tehniskās prasības un administratīvās procedūras saistībā ar gaisa kuģu ekspluatāciju ⁽²⁾, III pielikumā paredzētajiem lidojuma un darba laika ierobežojumiem un prasībām par atpūtu?

⁽¹⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2012, L 296, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 10. martā iesniedza *Sąd Najwyższy* (Polija) – BM, DM, EN/*Getin Noble Bank S.A.*

(Lieta C-132/20)

(2020/C 209/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājas: BM, DM, EN

Atbildētāja: *Getin Noble Bank S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību (turpmāk tekstā – “LES”) 2. pants, 4. panta 3. punkts, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīti kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta 1. un 2. punktu un LESD 267. panta trešo daļu, kā arī Hartas 38. pants un Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (!) 7. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīga un objektīva tiesa ar atbilstošu kvalifikāciju Eiropas Savienības tiesību nozīmē ir iestāde, kurā spriež persona, ko pirmo vai kārtējo reizi (augstākas instances tiesā) tiesneša amatā iecēlusi totalitāras, nedemokrātiskas, komunistiskas iekārtas valsts politiska izpildvaras iestāde (“Polijas Tautas Republikas Valsts padome”) pēc šīs valsts tieslietu ministra priekšlikuma, jo īpaši ņemot vērā 1) iecelšanas kritēriju pārskatāmības neesamību, 2) iespēju atcelt tiesnesi no amata jebkurā brīdī, 3) faktu, ka iecelšanas procedūrā nepiedalās ne tiesnešu pašpārvalde, 4) ne tādas kompetentas valsts iestādes, kuras tika izveidotas demokrātiskās vēlēšanās, kas varētu mazināt uzticību tiesām, kāda tām būtu jāizraisa demokrātiskā sabiedrībā?
- 2) Vai 1. punktā minētā jautājuma izlemšanai nozīmīgs ir apstākļi, ka iecelšana tiesneša amatā nākamajos amatos (augstākas instances tiesās) varēja notikt, atzīstot atbilstošu darba pieredzi (stāžu), kā arī pamatojoties uz darba novērtējumu tādā amatā, kurā šo personu, pamatojoties uz 1. punktā izklāstīto procedūru, vismaz pirmo reizi iecēla šajā punktā minētās politiskās iestādes, kas varētu mazināt uzticību tiesām, kāda tām būtu jāizraisa demokrātiskā sabiedrībā?
- 3) Vai 1. punktā minētā jautājuma izlemšanai nozīmīgs ir apstākļi, ka iecelšanai tiesneša amatā nākamajos amatos (augstākas instances tiesās, izņemot *Sąd Najwyższy* [Augstāko tiesu]) nebija paredzēta prasība dot zvērestu ievērot demokrātiskas sabiedrības vērtības, bet persona, kura pirmo reizi tika iecelta amatā, deva zvērestu sargāt komunistiskās valsts iekārtu un tā dēvēto “tautas tiesiskumu”, kas varētu mazināt uzticību tiesām, kāda tām būtu jāizraisa demokrātiskā sabiedrībā?
- 4) Vai LES 2. pants, 4. panta 3. punkts, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīti kopā ar Hartas 47. panta 1. un 2. punktu un LESD 267. panta trešo daļu, kā arī Hartas 38. pants un Direktīvas 93/13/EEK 7. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīga un objektīva tiesa ar atbilstošu kvalifikāciju Eiropas Savienības tiesību nozīmē ir iestāde, kurā spriež persona, kura pirmo vai kārtējo reizi (augstākas instances tiesā) tika iecelta tiesneša amatā, rupji pārkāpjot Eiropas Savienības dalībvalsts konstitucionālās normas, ņemot vērā, ka iestādes (*Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padomes]), kura izvirzīja amata kandidātu, kurš pēc tam tika iecelts tiesneša amatā, locekļi tika iecelti, pārkāpjot dalībvalsts konstitūciju, ko ir konstatējusi Eiropas Savienības dalībvalsts konstitucionālā tiesa, kas rezultātā varētu mazināt uzticību tiesām, kāda tām būtu jāizraisa demokrātiskā sabiedrībā?

- 5) Vai LES 2. pants, 4. panta 3. punkts, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīti kopā ar Hartas 47. panta 1. un 2. punktu un LESD 267. panta trešo daļu, kā arī Hartas 38. pants un Direktīvas 93/13 7. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīga un objektīva tiesa ar atbilstošu kvalifikāciju Eiropas Savienības tiesību nozīmē ir iestāde, kurā spriež persona, kura pirmo vai kārtējo reizi (augstākas instances tiesā) tika iecelta tiesneša amatā un kura tika izvirzīta kā kandidāts iecelšanai šajā amatā tādā kandidātu novērtēšanas iestādes (Valsts tiesu padomes) procedūrā, kas nebija atbilstoša kandidātu atlases noteikumu pārskatāmības un caurspīdības kritērijiem, kas varētu mazināt uzticību tiesām, kāda tām būtu jāizraisa demokrātiskā sabiedrībā?
- 6) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts, skatīti kopā ar Hartas 47. panta 1. un 2. punktu, LESD 267. panta trešā daļa un Hartas 38. pants, kā arī Direktīvas 93/13 7. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības dalībvalsts pēdējās instances tiesai (*Sąd Najwyższy*), lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību tiesā kā līdzekli, lai novērstu negodīgu noteikumu ilgstošu izmantošanu pārdevēju vai piegādātāju ar patērētājiem noslēgtos līgumus, pēc savas ierosmes katrā tiesvedības posmā ir jānovērtē, vai:
- a) 1. un 4. punktā minētā tiesa atbilst neatkarīgas un objektīvas tiesas ar atbilstošu kvalifikāciju Eiropas Savienības nozīmē kritērijiem, neatkarīgi no šajos punktos norādīto kritēriju novērtējuma ietekmes uz lēmumu par to, vai līguma noteikumi ir negodīgi, kā arī
- b) tiesvedība 1. un 4. punktā minētajā tiesā ir likumīga?
- 7) Vai LES 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, skatīti kopā ar Hartas 47. panta 1. un 2. punktu un LESD 267. panta trešo daļu, kā arī Hartas 38. pants un Direktīvas 93/13 7. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības dalībvalsts konstitucionālās normas par tiesu sistēmu vai tiesnešu iecelšanu, kuras neļauj novērtēt tiesneša iecelšanas efektivitāti, liedz atzīt, ka tiesa nav objektīva vai ka tajā ieceltais tiesnesis nav neatkarīgs tādu apstākļu dēļ, kādi tika aprakstīti 1.–5. punktā?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 11. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – European Pallet Association eV/PHZ BV

(Lieta C-133/20)

(2020/C 209/18)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: European Pallet Association eV

Atbildētāja: PHZ BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai, lai varētu lietderīgi atsaukties uz Regulas par Kopienas preču zīmi (¹) 13. panta 2. punktu, ir jākonstatē, ka attiecīgo zīmolu preču tālāka pārdošana kaitē vai var kaitēt vienai vai vairākām preču zīmes funkcijām, kas iepriekš minētas 3.2.4. punktā?

- b) Ja uz pirmā jautājuma a) daļu atbilde ir apstiprinoša, vai runa tad ir par prasību, kas ir jāievēro papildus “pamatotu iemeslu” prasībai?
- c) Vai, lai varētu lietderīgi atsaukties uz Regulas par Kopienas preču zīmi 13. panta 2. punktu, pietiek ar kaitējumu vienai vai vairākām preču zīmes funkcijām, kas minētas pirmā jautājuma a) daļā?
- 2) a) Vai principā var apgalvot, ka preču zīmes īpašnieks, pamatojoties uz Regulas par Kopienas preču zīmi 13. panta 2. punktu, var iebilst pret preču tālāku pārdošanu ar savu preču zīmi, ja šīs preces ir labojušas citas personas, nevis preču zīmes īpašnieks vai viņa attiecīgi pilnvarotās personas?
- b) Ja uz otrā jautājuma a) daļu atbilde ir noliedzīga, vai tad “pamatotu iemeslu” pastāvēšana Regulas par Kopienas preču zīmi 13. panta 2. punkta izpratnē attiecībā uz precēm, ko tirgū laidis preču zīmes īpašnieks vai kas laistas tirgū ar viņa piekrišanu, pēc labošanas, ko veikusi trešā persona, ir atkarīga no preču veida vai veiktās labošanas veida (kā iepriekš detalizēti norādīts 3.2.5. punktā), vai arī no citiem apstākļiem, piemēram, no šajā lietā iepriekš 2.1. punkta ii) un iii) apakšpunktā norādītajiem īpašajiem apstākļiem?
- 3) a) Vai preču zīmes īpašniekam Regulas par Kopienas preču zīmi 13. panta 2. punkta izpratnē ir liegts iebilst pret trešās personas labotu preču tālāku pārdošanu, ja preču zīme tiek izmantota tādējādi, ka nevar rasties iespaids, ka starp preču zīmes īpašnieku (vai viņa licenciātiem) un pusi, kas izplata preces tālāk, pastāv ekonomiska saikne, piemēram, ja pēc preču zīmes noņemšanas un/vai preču papildu marķēšanas pēc labošanas ir skaidri redzams, ka labošanu nav veicis preču zīmes īpašnieks vai viņa licenciāts vai tā nav veikta ar viņa piekrišanu?
- b) Vai, atbildot uz jautājumu, ir būtiski, vai preču zīme ir vienkārši noņemama, neapdraudot preču tehnisko piemērotību vai praktisko noderīgumu?
- 4) Vai, atbildot uz iepriekš minētajiem jautājumiem, ir būtiski, vai runa ir par kolektīvu preču zīmi Regulas par Kopienas preču zīmi izpratnē, un, ja tas tā ir, kādā ziņā?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. martā iesniedza *Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) – JS/*Câmara Municipal de Gondomar*

(Lieta C-135/20)

(2020/C 209/19)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāja: JS

Atbildētāja: *Câmara Municipal de Gondomar*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši Padomes Direktīvai 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (¹) pievienotā Pamanolīguma 5. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru jebkurā gadījumā ir aizliegts publisko iestāžu uz noteiktu laiku noslēgtos darba līgumus pārveidot par darba līgumiem uz nenoteiktu laiku?

- 2) Vai Direktīva 1999/70/EK ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to pienākums pārveidot līgumus ir noteikts kā vienīgais veids, kā novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu?

(¹) Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. martā iesniedza Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugāle) – MV/SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(Lieta C-137/20)

(2020/C 209/20)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Pamatlietas puses

Prasītājs: MV

Atbildētājs: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

Prejudiciālais jautājums

Vai tāds notikums kā tas, kas norisinājās 2016. gada 6. jūnijā, kad lidojums tika atcelts meteoroloģisko apstākļu dēļ galamērķa lidostā, it īpaši tāpēc, ka lidojuma izlidošanas brīdī uz šīs lidostas skrejceļa nebija nodrošinātas ne horizontālās redzamības, ne vertikālās redzamības minimālās robežas, un tādējādi nebija izpildīti drošības nosacījumi, kam ir jābūt izpildītiem galamērķa lidostā un saistībā ar attiecīgo gaisa kuģi, lai varētu veikt nolaišanos, turklāt bija paredzēta meteoroloģisko apstākļu pasliktināšanās nākamajās stundās, ir jākvalificē kā “ārkārtēji apstākļi” Regulas Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē, kas gaisa pārvadātāju atbrīvo no pienākuma maksāt kompensāciju?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. martā iesniedza Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione u.c.

(Lieta C-142/20)

(2020/C 209/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prasītāja: Analisi G. Caracciolo srl

Atbildētājas: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Eiropas Savienības Tiesai tiek lūgts nospriest, vai Regula (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾ nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (kā 2009. gada Likuma Nr. 88 40. pants), kas tiek interpretēts tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka akreditāciju var veikt struktūras, kuru juridiskā adrese nav kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm – un tātad nevēršoties vienīgajā akreditācijas struktūrā –, ja šādas struktūras tomēr nodrošina atbilstību UNI CEI EN ISO/IEC 17025 un UNI CEI EN ISO/IEC 17011 standartiem un apliecina – tostarp izmantojot savstarpējas atzīšanas vienošanās –, ka tām ir Regulā Nr. 765/2008 minētās “vienas struktūras” kvalifikācijai būtībā pielīdzināma kvalifikācija?
- 2) Eiropas Savienības Tiesai tiek lūgts nospriest, vai, ņemot vērā LESD 56. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantu, kā arī LESD 102. pantu, ar Regulu (EK) Nr. 765/2008 – tā kā ar to, izmantojot “vienas struktūras” sistēmu, valsts līmenī būtībā ir izveidots akreditācijas monopols – tiek pārkāpti Eiropas Savienības primāro tiesību principi un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības un nediskriminācijas principi, atšķirīgas attieksmes aizliegums, kā arī konkurences tiesību normas, kuras aizliedz monopolu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV 2008, L 218, 30. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 24. martā iesniedza *Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie* (Polija) – A/O

(Lieta C-143/20)

(2020/C 209/22)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: A

Atbildētāja: O

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā ⁽¹⁾ 185. panta 3. punkta i) apakšpunkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽²⁾ 36. panta 1. punkts saistībā ar III A. pielikuma 12. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek noslēgts dzīvības apdrošināšanas līgums, kurš ir piesaistīts ieguldījumu fondam (apdrošināšanas kapitāla fondam), kura pamatā esošie aktīvi ir atvasinātie finanšu instrumenti (vai strukturēti finanšu instrumenti, kuros ietilpst atvasināti finanšu instrumenti), apdrošinātājam vai apdrošināšanas starpniekam (kurš piedāvā šādu apdrošināšanu, izplata apdrošināšanas produktu, “pārdod” apdrošināšanu) ir jāsniedz apdrošinātajam patērētājam informācija par pamatā esošā instrumenta (atvasinātā finanšu instrumenta vai strukturēta finanšu instrumenta, kurā ietilpst atvasinātais finanšu instruments) raksturu, veida specifikāciju, iezīmēm (ang. *indication of the nature*, vāc. *Angabe der Art.*, fr. *indications sur la nature*), vai ir pietiekami norādīt tikai pamatā esošā aktīva veidu, nesniedzot informāciju par šī instrumenta iezīmēm?

- 2) Vai tad, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta atbilde, ka apdrošinātājam vai apdrošināšanas starpniekam (kurš piedāvā šādu apdrošināšanu, izplata apdrošināšanas produktu, "pārdod" apdrošināšanu, kura ir piesaistīta ieguldījumu fondam – apdrošināšanas kapitāla fondam) ir jāsniedz patērētājam informācija par pamatā esošā finanšu instrumenta (atvasinātā finanšu instrumenta vai strukturēta finanšu instrumenta, kurā ietilpst atvasinātais finanšu instruments) raksturu, veida specifikāciju, iezīmēm, Direktīvas 2009/138/EK 185. panta 3. punkta i) apakšpunkts, Direktīvas 2002/83/EK 36. panta 1. punkts saistībā ar III A. pielikuma 12. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka apdrošinātājam patērētājam sniegtajā informācijā par pamatā esošā instrumenta (atvasinātā finanšu instrumenta vai strukturēta finanšu instrumenta, kurā ietilpst atvasinātais instruments) raksturu, veida specifikāciju, iezīmēm, ir jāiekļauj tāda pati informācija, kāda ir prasīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK⁽³⁾, 19. panta 3. punktā, Direktīvas 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES⁽⁴⁾ (turpmāk tekstā – "Direktīva 2014/65/ES") 24. panta 4. punktā, proti, saprotama informācija par finanšu instrumentiem un ierosinātajām ieguldījumu stratēģijām, kurā jāietver attiecīgi norādījumi par risku, kas saistīts ar ieguldījumiem šajos instrumentos vai konkrētām ieguldījumu stratēģijām, un brīdinājumi par šādu risku, tostarp it īpaši informācija par pamatā esošā instrumenta novērtēšanas metodoloģiju, ko apdrošināšanas periodā izmanto apdrošinātājs vai aprēķina aģents, informācija par risku, kurš ir saistīts ar atvasināto finanšu instrumentu un tā emitentu, tostarp informācija par atvasinātā finanšu instrumenta vērtības izmaiņām laika gaitā, atsevišķiem faktoriem, kuri nosaka šīs izmaiņas, un to ietekmi uz vērtību?
- 3) Vai Direktīvas 2009/138/EK 185. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja tiek noslēgts dzīvības apdrošināšanas un dzīvības termiņapdrošināšanas līgums, kurš ir piesaistīts ieguldījumu fondam (apdrošināšanas kapitāla fondam), kura pamatā esošais aktīvs ir atvasinātais finanšu instruments (vai strukturēts finanšu instruments, kurā ietilpst atvasinātais finanšu instruments), apdrošinātājam vai apdrošināšanas starpniekam (kurš piedāvā šādu apdrošināšanu, izplata apdrošināšanas produktu, "pārdod" apdrošināšanu) ir jāsniedz apdrošinātājam patērētājam tāda pati informācija, kāda ir prasīta Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 3. punktā, Direktīvas 2014/65/ES 24. panta 4. punktā, proti, saprotama informācija par finanšu instrumentiem un ierosinātajām ieguldījumu stratēģijām, kurā jāietver attiecīgi norādījumi par risku, kas saistīts ar ieguldījumiem šajos instrumentos vai konkrētām ieguldījumu stratēģijām, un brīdinājumi par šādu risku, tostarp it īpaši informācija par pamatā esošā instrumenta novērtēšanas metodoloģiju, ko apdrošināšanas periodā izmanto apdrošinātājs vai aprēķina aģents, informācija par risku, kurš ir saistīts ar atvasināto finanšu instrumentu un tā emitentu, tostarp informāciju par atvasinātā finanšu instrumenta vērtības izmaiņām laika gaitā, atsevišķiem faktoriem, kuri nosaka šīs izmaiņas, un to ietekmi uz vērtību?
- 4) Vai tad, ja uz otro vai trešo jautājumu (vai abiem) tiek sniegta apstiprinoša atbilde, fakts, ka apdrošinātājs vai apdrošināšanas starpnieks, kurš piedāvā dzīvības apdrošināšanu, kas ir piesaistīta ieguldījumu fondam (apdrošināšanas kapitāla fondam) nav sniedzis apdrošinātājam patērētājam obligāto (otrajā un trešajā jautājumā norādīto) informāciju, piedāvājot apdrošināšanu patērētājam, ir negodīga komercprakse Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004⁽⁵⁾ 5. panta izpratnē, vai arī obligātas informācijas nesniegšana ir maldinoša komercprakse minētās direktīvas 7. panta izpratnē?
- 5) Vai tad, ja gan uz otro, gan trešo jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde, fakts, ka apdrošinātājs vai apdrošināšanas starpnieks (kurš piedāvā šādu apdrošināšanu, izplata apdrošināšanas produktu, "pārdod" dzīvības apdrošināšanu, kura ir piesaistīta ieguldījumu fondam (apdrošināšanas kapitāla fondam)) nav sniedzis patērētājam informāciju par to, ka ieguldījumu fonda (apdrošinātā kapitāla fonda) līdzekļi tiek ieguldīti atvasinātajos finanšu instrumentos (vai strukturētos produktos, kuros ietilpst atvasinātie finanšu instrumenti), ir negodīga komercprakse Negodīgas komercprakses direktīvas 5. panta izpratnē, vai arī obligātas informācijas nesniegšana ir maldinoša komercprakse minētās direktīvas 7. panta izpratnē?

- 6) Vai tad, ja gan uz otro, gan trešo jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde, fakts, ka apdrošinātājs vai apdrošināšanas starpnieks, kurš piedāvā dzīvības apdrošināšanu, kura ir piesaistīta ieguldījumu fondam (apdrošināšanas kapitāla fondam) nav sniedzis patērētājam detalizētu informāciju par tāda finanšu instrumenta iezīmēm, kurā tiek ieguldīti ieguldījumu fonda (apdrošinātā kapitāla fonda) līdzekļi, tostarp informāciju par šāda finanšu instrumenta darbības principiem situācijā, kad tas ir atvasināts finanšu instruments (vai strukturēts instruments, kurā ietilpst atvasinātais finanšu instruments), ir negodīga komercprakse Negodīgas komercprakses direktīvas 5 pantā izpratnē noteikts, vai arī obligātas informācijas nesniegšana ir maldinoša komercprakse minētās direktīvas 7. panta izpratnē?

⁽¹⁾ OV 2009, L 335, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2002, L 345, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2004, L 145, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV 2014, L 173, 349. lpp.

⁽⁵⁾ OV 2005, L 149, 22. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 27. martā iesniedza Obersten Gerichtshof
(Austrija) – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG u.c.**

(Lieta C-151/20)

(2020/C 209/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Obersten Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundeswettbewerbsbehörde

Atbildētājas: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Tiesas judikatūrā konkurences jomā noteiktais trešais kritērijs *ne bis in idem* principa piemērojamībai, proti, kritērijs, saskaņā ar kuru ir jābūt ietekmētām vienām un tām pašām aizsargātām tiesiskām interesēm, ir jāpiemēro arī tad, ja divu dalībvalstu konkurences iestādēm par vieniem un tiem pašiem faktiem un attiecībā uz vienām un tām pašām personām līdztekus valsts tiesību normām ir jāpiemēro arī tādas pašas Eiropas tiesību normas (izskatāmajā lietā – LESD 101. pants)?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

- 2) Vai šādā gadījumā, ja paralēli tiek piemēroti Eiropas un valsts konkurences tiesību akti, tās ir vienas un tās pašas aizsargātās tiesiskās intereses?
- 3) Turklāt, vai, lai piemērotu *ne bis in idem* principu, ir nozīme tam, vai vienas dalībvalsts konkurences iestādes lēmumā par naudas sodu, kas laika ziņā ir pieņemts vispirms, faktiski ir ņemtas vērā konkurences tiesību pārkāpuma sekas attiecībā uz citu dalībvalsti, kuras konkurences iestāde savu lēmumu tās uzsāktajā konkurences procedūrā ir pieņēmusi tikai pēc tam?
- 4) Vai procedūra, kurā viena dalībnieka dalības valsts iecietības programmā dēļ var tikt konstatēts tikai viņa izdarītais konkurences tiesību pārkāpums, ir arī procedūra, ko reglamentē *ne bis in idem* princips, vai arī šādu vienkāršu pārkāpuma konstatējumu var veikt neatkarīgi no iepriekšējās procedūras par naudas soda uzlikšanu (citā dalībvalstī) iznākuma?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. martā iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství**

(Lieta C-154/20)

(2020/C 209/24)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kemwater ProChemie s. r. o.

Atbildētāja: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvai 2006/112/EK ⁽¹⁾ atbilst situācija, kurā tiesību uz priekšnodokli samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu izmantošana ir pakļauta nodokļu maksātāja pienākumam pierādīt, ka pakalpojumu, ko tas ir saņēmis ar nodokli apliekama darījuma ietvaros, ir sniedzis cits konkrēts nodokļa maksātājs?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai tad, ja nodokļa maksātājs neizpilda minēto pierādīšanas pienākumu, ir pieļaujams liegt nodokļa maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, lai arī nav pierādīts, ka šis nodokļa maksātājs zināja vai varēja zināt, ka iegādājoties precī vai saņemot pakalpojumu, tas piedalās krāpšanā nodokļu jomā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīvai 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 14. aprīlī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-161/20)

(2020/C 209/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalēda, W. Mölls)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu:

- atcelt Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2020. gada 5. februāra dokumentā ietvertu Padomes lēmumu ⁽¹⁾, kurā ir atbalstīta vēršanās Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) saistībā ar aprites cikla pamatnostādņu ieviešanu, lai noteiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas ilgtspējīgu alternatīvo degvielu aprites ciklā no degvielas ieguves līdz uzpildes stacijām (*well-to-tank*), un kuru dalībvalstu un Komisijas vārdā Padomes prezidentūra ir paredzējusi nosūtīt SJO;
- saglabāt apstrīdētā lēmuma iedarbību;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas prasība atcelt tiesību aktu attiecas uz Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2020. gada 5. februāra dokumentā ietvertu Padomes lēmumu, kurā ir atbalstīta vēršanās Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) saistībā ar aprites cikla pamatnostādņu ieviešanu, lai noteiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas ilgtspējīgu alternatīvo degvielu aprites ciklā no degvielas ieguves līdz uzpildes stacijām (*well-to-tank*), un kuru dalībvalstu un Komisijas vārdā Padomes prezidentūra ir paredzējusi nosūtīt SJO.

Prasības pamatojumam Komisija izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, Komisija uzskata, ka ar Padomes lēmumu tiekot pārkāpta Savienības ekskluzīvā kompetence atbilstoši LESD 3. panta 2. punktam. Joma, uz kuru attiecas SGE ierosinājums, ietilpstot Savienības ekskluzīvajā kompetencē LESD 3. panta 2. punkta izpratnē, jo uz šo jomu lielā mērā attiecoties ES iekšējām situācijām piemērojamie kopīgie noteikumi Tiesas pastāvīgās judikatūras izpratnē.

Otrkārt, Komisija uzskata, ka ar Padomes lēmumu tiekot pārkāptas Komisijas institucionālās prerogātas atbilstoši LES 17. panta 1. punktam, jo vienīgi Komisija ir tiesīga rīkoties Savienības vārdā un nodrošināt Savienības ārējo pārstāvību.

(¹) Padomes 2020. gada 24. februāra dokuments ST 6287/20.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-169/20)

(2020/C 209/26)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. França un C. Perrin)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi

- Atzīt, ka reģistrācijas maksas aprēķina ietvaros neņemot vērā vides nodokļa komponenta vērtības samazināšanos tās vērtības aprēķinā, kas ir piemērojama lietotiem transportlīdzekļiem, kas ievesti Portugāles Republikas teritorijā un nopirkti citās dalībvalstīs, minētā dalībvalsts nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. pantā paredzētos pienākumus.
- Piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgajos Portugāles tiesību aktos esot ieviesta diskriminācija starp nodokli, kas ir jāmaksā par importētu transportlīdzekli, un nodokli, kas jāmaksā par līdzīgu valstī pirktu transportlīdzekli. Spēkā esošie aprēķina noteikumi un metode izraisa to, ka nodoklis par importēto transportlīdzekli gandrīz vienmēr būs augstāks.

Šī situācija ir vēl jo satraucošāka, jo tā esot pretrunā Tiesas pastāvīgajai judikatūrai: attiecībā uz Portugāles tiesību aktiem par tā nodokļa aprēķinu, kurš piemērojams lietotiem transportlīdzekļiem, kuri ir pirkti citās dalībvalstīs, jau iepriekš ir celtas prasības sakarā ar pienākumu neizpildi un ir pasludināti vairāki Tiesas spriedumi.

Portugāles tiesību aktos netiekot garantēts, ka no citām dalībvalstīm ievestiem lietotiem transportlīdzekļiem tiek piemērots nodoklis, kas nepārsniedz to, kurš ir jāmaksā par līdzīgiem valstī pirktiem lietotiem transportlīdzekļiem. Tas varētu būt izskaidrojams ar to, ka 2016. gadā izdarīto grozījumu tiesību aktos rezultātā vides nodokļa komponents, kas izmantots, lai aprēķinātu lietota transportlīdzekļa vērtību, nav ticis piemērots, ņemot vērā nolietojumu.

No iepriekš izklāstītā izriet, ka nolietojuma tabula, kas apstiprināta valsts tiesību aktos, neļauj pietiekami precīzi noteikt ieviestā lietotā transportlīdzekļa patieso vērtību. Līdz ar to summa, kas tiek maksāta par ieviesta lietota transportlīdzekļa reģistrāciju, ir lielāka par summu, kas tiek maksāta par līdzīgu lietotu transportlīdzekli, kurš jau ir reģistrēts Portugālē, un līdz ar to neesot ievērts LESD 110. pants un Tiesas judikatūra.

Prasība, kas celta 2020. gada 24. aprīlī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-180/20)

(2020/C 209/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, T. Ramopoulos)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja lūdz Tiesu:

- atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/245 ⁽¹⁾ (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar Visaptverošu un pastiprinātu partnerības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienu, un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Armēnijas Republiku, no otras puses (turpmāk tekstā – “CEPA”), attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minēto nolīgumu, izņemot tā II sadaļu (turpmāk tekstā – “Padomes Lēmums 2020/245”), un Padomes Lēmumu (ES) 2020/246 ⁽²⁾ (2020. gada 17. februāris) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Partnerības padomē, kura izveidota ar CEPA attiecībā uz Partnerības padomes reglamenta un Partnerības komitejas, apakškomiteju un citu Partnerības padomes izveidotu struktūru reglamentu pieņemšanu un apakškomiteju saraksta izveidošanu, lai piemērotu minētā nolīguma II sadaļu (turpmāk tekstā – “Padomes Lēmums 2020/246”);
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka, pirmkārt, izslēgdama CEPA II sadaļu no Padomes Lēmuma 2020/245; otrkārt, pieņemdama atsevišķu Padomes Lēmumu 2020/246 attiecībā tikai uz CEPA II sadaļu, kura materiālais juridiskais pamats ir LES 37. pants, un, treškārt, papildinādama to ar LESD 218. panta 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Padome pieņem lēmumus vienprātīgi, ja nolīgums attiecas uz jomu, kurā ir nepieciešama vienprātība, esot pārkāpts Līgums, kā tas ir interpretēts Tiesas judikatūrā.

Šis pamats ir balstīts uz šādiem argumentiem.

Pirmkārt, saskaņā ar Tiesas judikatūru, materiālais juridiskais pamats tādām Padomes lēmumiem, kurš ir balstīts uz LESD 218. panta 9. punktu par nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ir jānosaka atbilstoši nolēmuma “gravitātes centram”, šo nolēmumu aplūkojot kopumā. CEPA pārsvarā attiecas uz tirdzniecības un attīstības sadarbību, kā arī uz tirdzniecību transporta pakalpojumu jomā, savukārt saistība starp CEPA un KĀDP nav pietiekoša, lai uz nolīgumu kopumā varētu attiecināt KĀDP materiālo juridisko pamatu. Līdz ar to Padome esot kļūdījies, norādīdama LES 37. pantu kā Lēmuma 2020/246 materiālo juridisko pamatu, un šis lēmums esot ticis nepareizi pieņemts saskaņā ar vienprātīgas balsošanas kārtību.

Otrkārt, Savienības iestādēm neesot tiesību mākslīgi sadalīt vienotu dokumentu, radot daļas ar atšķirīgiem gravitātes centriem; pretējā gadījumā tās varētu apiet LES 13. panta noteikumu, atbilstoši kuram katra iestāde darbojas saskaņā ar Līgumos noteiktajām pilnvarām un atbilstīgi tajos izklāstītajām procedūrām, nosacījumiem un mērķiem. Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu Padomei pieņemot nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā attiecībā uz šīs struktūras darbību reglamentējošiem noteikumiem viscaur nolīgumā, Padomes lēmuma sadalīšana divos atsevišķos lēmumos neesot pieļaujama. Ņemot vērā, ka *CEPA* nav nodalītas situācijas, kad reglaments attiecas uz struktūru darbību II sadaļas kontekstā un kad šādas struktūras darbojas saskaņā ar pārējām *CEPA* sadaļām, Padome esot pieļāvusi kļūdu, pieņemdamā divus dažādus Padomes lēmumus, no kuriem viens attiecas tikai uz *CEPA* II sadaļu.

⁽¹⁾ OV 2020, L 52, 3. lpp.

⁽²⁾ OV 2020, L 52, 5. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – *Armani/EUIPO – Asunción* (“GIORGIO ARMANI le Sac 11”)

(Lieta T-653/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GIORGIO ARMANI le sac 11” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiska un grafiskas preču zīmes “LESAC” un “lesac” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts)

(2020/C 209/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giorgio Armani SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvis: *S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: *H. O'Neill*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Felipe Domingo Asunción* (Madride, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. augusta lēmumu lietā R 2462/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *F. D. Asunción* un *Giorgio Armani*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Giorgio Armani SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 25, 21.1.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – *Armani/EUIPO – Asunción* (“le Sac 11”)

(Lieta T-654/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “le Sac 11” reģistrācijas pieteikums – Agrākas valsts vārdiska un grafiskas preču zīmes “LESAC” un “lesac” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts)

(2020/C 209/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giorgio Armani SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvis: *S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Felipe Domingo Asunción (Madride, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. augusta lēmumu lietā R 2464/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp F. D. Asunción un Giorgio Armani.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Giorgio Armani SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 25, 21.1.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – Tilly-Sabco/Padome un Komisija

(Lieta T-707/18) (¹)

(Lauksaimniecība – Eksporta kompensācijas – Mājputnu gaļa – Regula (ES) 2018/1277, kas pieņemta pēc Īstenošanas regulas (ES) Nr. 689/2013 atcelšanas ar Tiesas spriedumu – Akta izdevēja kompetence – Procedūras neievērošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Ārpuslīgumiskā atbildība – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Kaitējums)

(2020/C 209/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francija) (pārstāvji: R. Milchior un S. Charbonnel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: D. Komilaki un M. Alver), Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Lewis un B. Hofstätter)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt Padomes Regulu (ES) 2018/1277 (2018. gada 18. septembris) par mājputnu gaļas eksporta kompensāciju noteikšanu (OV 2018, L 239, 1. lpp.), un, otrkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas esot radies prasītājam tādēļ, ka minētā kompensācija tika noteikta nulle eiro apmērā par laika posmu no 2013. gada 19. jūlija līdz 31. decembrim.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Tilly-Sabco atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 54, 11.2.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 26. marta spriedums – Tecnodidattica/EUIPO (Globusa un lampas statīva forma)

(Lieta T-752/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums – Globusa un lampas statīva forma – Absolūts atteikuma pamats – Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura ir vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts) – Dekoratīvu vai izdomātu elementu, kam ir nozīmīga vai galvenā loma, neesamība)

(2020/C 209/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Itālija) (pārstāvji: S. Corona un F. Corona, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 9. oktobra lēmumu lietā R 76/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido globusa un lampas statīva forma, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Tecnodidattica SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 72, 25.2.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – Bergslagernas Järnvaru/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Koksnes sadales rīks)

(Lieta T-73/19) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots koksnes sadales rīks – Agrāks valsts dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāla rakstura neesamība – Atšķirīga kopējā iespaida neesamība – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkts – Tiesību uz aizstāvību pārkāpums – Regulas Nr. 6/2002 62. pants)

(2020/C 209/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Zviedrija) (pārstāvji: S. Kirschstein-Freund un B. Breitinger, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Vācija)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 23. novembra lēmumu lietā R 1455/2018-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen* un *Bergslagernas Järnvaru*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Bergslagernas Järnvaruaktiebolāg atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 122, 1.4.2019.

**Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – *Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria*
("ABARCA SEGUROS")**

(Lieta T-106/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "ABARCA SEGUROS" reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "ABANCA" – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2020/C 209/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Abarca – Companhia de Seguros SA* (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji: J. Pimenta un Á. Pinho, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: G. Schneider, J. Crespo Carrillo un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Abanca Corporación Bancaria, SA* (Betanzos, Spānija) (pārstāvis: M. Aznar Alonso, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. novembra lēmumu lietā R 1370/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Abanca Corporación Bancaria* un *Abarca – Companhia de Seguros*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Abarca – Companhia de Seguros SA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un *Abanca Corporación Bancaria, SA* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 131, 8.4.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (“TasteSense”)(Lieta T-109/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TasteSense” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MultiSense” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2020/C 209/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kerry Luxembourg Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Döhler GmbH (Darmstadt, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 27. novembra lēmumu lietā R 1178/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Döhler un Kerry Luxembourg.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Kerry Luxembourg Sàrl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 139, 15.4.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – CV u.c./Komisija(Lieta T-496/19) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Atalgojums – Korekcijas koeficients – Vienotas noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem – Izmitināšanas izmaksas – Pienākums norādīt pamatojumu – Rūpības pienākums – Pirkjspējas līdzvērtība – Vienlīdzīga attieksme)

(2020/C 209/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CV, CW un CY (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un M. Brauhoff)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas netiešo lēmumu, ar kuru šīs iestādes iecelējinstiucija noraidīja prasītāju lūgumu, kura mērķis būtībā bija panākt viņu dienesta vietai, kas šajā gadījumā ir Parīze, piemērojamā korekcijas koeficienta palielināšanu, ja vajadzīgs, ar atpakaļejošu spēku.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CV, CW un CY atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 305, 9.9.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. aprīļa spriedums – CZ u.c./EĀDD**(Lieta T-497/19) (¹)****(Civildienests – Ierēdņi – Atalgojums – Korekcijas koeficients – Vienota noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem – Izmitināšanas izmaksas – Pienākums norādīt pamatojumu – Rūpības pienākums – Pirkstspējas līdzvērtība – Vienlīdzīga attieksme)**

(2020/C 209/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CZ, DB, DC, DD (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (pārstāvji: S. Marquardt un R. Spac)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt EĀDD netiešo lēmumu, ar kuru EĀDD iecelēj institūcija un institūcija, kas ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, noraidīja prasītāju lūgumu, kura mērķis būtībā bija panākt viņu dienesta vietai, kas šajā gadījumā ir Parīze, piemērojamā korekcijas koeficienta palielināšanu, vajadzības gadījumā ar atpakaļejošu spēku.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CZ, DB, DC un DD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 305, 9.9.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 27. aprīļa rīkojums – Axactor/EUIPO – Axa (“AXACTOR”)**(Lieta T-594/19) (¹)****(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2020/C 209/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Axactor SE (Oslo, Norvēģija) (pārstāvji: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Axa SA (Parīze, Francija) (pārstāvis: P. Martini-Berthon, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 28. jūnija lēmumu lietā R 479/2018-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Axa SA* un *Axactor SE*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) *Axactor SE* un *Axa SA* pašas sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 363, 28.10.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 30. aprīļa rīkojums – ArcelorMittal Bremen/Komisija

(Lieta T-623/19) ⁽¹⁾

(Prasība sakarā ar bezdarbību – Direktīva 2003/87/EK – Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma – Lēmums 2011/278/ES – Pārejas noteikumi saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei – Grozījumi Vācijas kvotu sadales tabulā laika posmam no 2013. līdz 2020. gadam – Jaudas ievērojams palielinājums – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2020/C 209/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ArcelorMittal Bremen GmbH* (Brēmene, Vācija) (pārstāvji: *S. Altenschmidt* un *L. Buschmann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *J.-F. Brakeland* un *A. Becker*)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 265. pantu un ar ko tiek lūgts konstatēt, ka Komisija ir rīkojusies prettiesiski, nepieņemot lēmumu par bez maksas piešķiramo emisiju kvotu kopējo ikgadējo daudzumu saistībā ar prasītājas apakšiekārtas ar karstā metāla produkta līmeņatzīmi jaudas ievērojama palielinājumu un, pakārtoti, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt apgalvoto Komisijas 2019. gada 19. jūlija lēmumu par brīdinājuma izteikšanu prasītājai 2019. gada 1. jūlijā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Katra lietas dalībniece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 363, 28.10.2019.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 4. maija rīkojums – Csordas u.c./Komisija**(Lieta T-146/20 R)****(Pagaidu noregulējums – Civildienests – Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas vēlēšanas – Tiesiskums – Iestādes kontroles pienākums – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – “Fumus boni juris” neesamība)**

(2020/C 209/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Annamaria Csordas (Luksemburga, Luksemburga), Adrian Sorin Cristescu (Luksemburga), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luksemburga), Miguel Vicente Nunez (Luksemburga) (pārstāvis: M. A. Lucas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Milanowska, T. Lilamand un T. Bohr)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 91. panta 4. punktu un ar ko galvenokārt tiek lūgts, pirmām kārtām, apturēt piemērošanu, pirmkārt, 2019. gada 26. novembra vēlēšanu biroja paziņojumam, ar ko ir paziņoti Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas vēlēšanu rezultāti, otrkārt, Komisijas 2019. gada 28. novembra lēmumam par pārstāvju arodbiedrību un personāla apvienību reprezentatīvītes aprēķināšanu, treškārt, Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas no 2019. gada novembra vēlēšanām izrietošajam mandātam, ceturtkārt, Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas pārstāvju iecelšanai Komisijas Centrālajā personāla komitejā, piektkārt, visiem lēmumiem par papildu resursu piešķiršanu Komisijas personāla pārstāvjiem un, otrām kārtām, uzdot Komisijai paturēt iepriekšējo personāla komiteju līdz sprieduma pasludināšanai pamatlietā, ierobežojot tās mandātu ar kārtējo jautājumu izskatīšanu, un, pakārtoti, uzdot, pirmkārt, Komisijai ierobežot no 2019. gada novembra vēlēšanām izrietošo Komisijas Personāla komitejas Luksemburgas vietējās nodaļas mandātu ar kārtējo jautājumu izskatīšanu un, otrkārt, šai vietējai nodaļai iecelt Komisijas Centrālajā personāla komitejā *Union syndicale Luxembourg* izvirzītos pārstāvjus.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2020. gada 18. martā – JP/Komisija**(Lieta T-179/20)**

(2020/C 209/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JP (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 17. jūlija lēmumu, ar kuru nolemts neiekļaut prasītāju atklātā konkursa EPSO/AD/363/18 – Administratori (AD7) veiksmīgo kandidātu rezerves sarakstā, kā arī 2019. gada 10. decembra lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja pārskatīšanas lūgums;

- piespriest atbildētājam atlīdzināt izraisīto kaitējumu; un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts princips par atlases komisijas locekļu nepieciešamajām spējām veikt kandidāta darba snieguma un profesionālo kvalifikāciju objektīvu izvērtējumu konkrētās jomas intervijā, vienlīdzīgas attieksmes princips un tiesiskās palāvības princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts princips par atlases komisijas sastāva pietiekamu stabilitāti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasība, kas celta 2020. gada 20. aprīlī – *Square/EUIPO* (“\$ Cash App”)

(Lieta T-210/20)

(2020/C 209/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Square, Inc.* (Sanfrancisko, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder*, un *T. Dolde*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “\$ Cash App”, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 410 819

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2020. gada 5. februāra lēmums lietā R 811/2019-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Operāciju departamentā un Apelācijas otrajā padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 20. aprīlī – *Square/EUIPO* (“\$ Cash App”)**(Lieta T-211/20)**

(2020/C 209/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Square, Inc.* (Sanfrancisko, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *M. Hawkins, Solicitor, K. Lüder*, un *T. Dölde*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “\$ Cash App”, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 410 839

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2020. gada 5. februāra lēmums lietā R 810/2019-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Operāciju departamentā un Apelācijas otrajā padomē.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 2. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2020. gada 15. aprīlī – JK/Komisija

(Lieta T-219/20)

(2020/C 209/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: JK (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EĀDD ĢD “Budžets un administrācijas, cilvēkresursi” direktora 2019. gada 5. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidīta viņa 2019. gada 5. februārī iesniegtā sūdzība atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam;
- atcelt netiešo lēmumu, ar kuru Komisijas iecelējinstītūcija ir noraidījusi viņa 2019. gada 5. februārī iesniegto sūdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam;
- atcelt – tā kā šis lēmums ir pieņemts pēc netiešā noraidījuma – lēmumu par prasītāja 2019. gada 4. septembrī iesniegtās sūdzības noraidīšanu, kuru ĢD “Budžets un administrācijas, cilvēkresursi” direktors viņam paziņoja 2020. gada 6. janvārī;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 12.a pants, pieļauta tiesību kļūda vardarbības jēdziena izvērtējumā un it īpaši tā izvērtējumā par iestādes pienākuma sniegt palīdzību atbilstoši Civildienesta noteikumu 24. pantam izpildi un ka iecelējinstītūcija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, noraidot sūdzību vēl pirms jebkādas administratīvās izmeklēšanas uzsākšanas par viņa sūdzības pamatojumam iesniegto pierādījumu būtiskumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz lūguma sniegt palīdzību pamatojumam iesniegto informāciju, ievērojot to, ka prasītājs savā sūdzībā esot sniedzis pietiekami daudz informācijas, kas pierāda pret viņu vēsto uzbrukumu patiesumu.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Orion/Komisija

(Lieta T-223/20)

(2020/C 209/44)

Tiesvedības valoda: angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: Orion Oyj (*Espoo*, Somija) (pārstāvji: *C. Schoonderbeek*, advokāts, *J. Mulryne* un *E. Amos*, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2020. gada 13. februāra lēmumu piešķirt vispārēju tirdzniecības atļauju attiecībā uz “Dexmedetomidine Accord”;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus un izdevumus saistībā ar šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts, skatīts kopā ar tās 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu, akceptējot to, ka zāles “Precedex”, kurām ir izdota valsts tirdzniecības atļauja Čehijas Republikā pirms tās pievienošanās ES, tiek izmantotas kā atsauces zāles, jo šī valsts tirdzniecības atļauja netika izsniegta (vai atjaunināta) atbilstoši spēkā esošajām Savienības tiesību normām.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Regulas 726/2004 ⁽²⁾ 14. panta 11. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 2001/83 10. panta 1. punktu un 6. panta 1. punktu, jo tajā ir secināts, ka datu normatīvā aizsardzība prasītāja zālēm “Dexdor” ir izbeigusies, un akceptēts tas, ka tās (un to pamatā esošos pētniecības datus) var izmantot kā atsauces zāles pieteikumam par kopijas (ģenērisko) zāļu tirdzniecības atļauju, pamatojoties uz to, ka zāles “Precedex” un “Dexdor” ir ietvertas vienā vispārējā tirdzniecības atļaujā.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā neesot sniegts atbilstošs pamatojums, kā tas prasīts LESD 296. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/ES (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 27. aprīlī – PNB Banka/ECB

(Lieta T-230/20)

(2020/C 209/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2020. gada 17. februāra lēmumu par PNB Banka AS bankas licences anulēšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīspadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma formulējumā esot ietverta nepietiekama un maldinoša procesuālā informācija.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB apstrīdētajā lēmumā esot nelikumīgi pielietojusi divu posmu procedūru (iesaistot kompetentās valsts iestādes priekšlikumu) atbilstoši Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽¹⁾ 14. panta 5. punktam un Regulas (ES) Nr. 468/2014⁽²⁾ 83. pantam, neraugoties uz ECB 2019. gada 1. marta pārkvalificēšanas lēmumu, ar ko ECB pārņēma prasītājas tiesu uzraudzību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots procedūras valsts kompetentajā iestādē, proti, Finanšu un kapitāla tirgus komisijā (turpmāk tekstā – “FKTK”), pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot bijis procesuāli neiespējami pieņemt lēmuma par licences atsaukšanu projektu 2019. gada 12. septembrī Regulas (ES) Nr. 468/2014 83. panta 1. punkta procesuālā noteikuma dēļ.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks gan procesuālā ziņā, gan pēc būtības, jo ECB 2019. gada 15. augusta lēmums, ar ko konstatēts tas, ka banka “kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga”, esot licences *de facto* atsaukšana.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tas esot balstīts uz prettiesisku iejaukšanos prasītājas pārstāvības tiesībās, kas tai pilnībā atņemot tās procesuālās tiesības.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tas nav pietiekami pamatots.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību tikt uzklausi pārkāpums.
9. Ar deviņto pamatu tiek apgalvots, ka ECB nevarēja paļauties uz Latvijas tiesas 2019. gada 12. septembra nolēmumu par maksātnespēju, jo šis nolēmums esot prettiesisks un balstīts vienīgi uz ECB kļūdainu vērtējumu attiecībā uz to, vai banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ECB apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini pamatojusies uz citiem iemesliem, proti, apgalvotajiem liela riska darījumu limitu un reglamentējošu kapitāla prasību pārkāpumiem, kas neesot pamatoti un uz kuriem FKTK nav pamatojusies savā lēmuma projektā.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pēc būtības prettiesisks, jo prasītāja esot bijusi vienīgi FKTK kontrolē un tāpat netieši ECB kontrolē kopš 2019. gada 12. septembra.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot samērīgs.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot balstīts uz visām kļūdām, kas pieļautas lēmumā, kurā konstatēts tas, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013 L 287, 63. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Centrālās Bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (OV 2014 L 141, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Price/Padome**(Lieta T-231/20)**

(2020/C 209/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: David Price (*Le Dorat*, Francija) (pārstāvis: J. Fouchet, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apturēt tiesvedību šajā instancē un paātrināt tiesvedībā uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1. Vai Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības atceļ Eiropas Savienības pilsonību tiem Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kuri pirms pārejas posma beigām izmantojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un brīvu apmešanos kādas citas dalībvalsts teritorijā?
2. Ja atbilde būtu apstiprinoša, vai izstāšanās līguma 2., 3., 10., 12. un 127. pants kopsakarā ar tā preambulas 6. apsvērumu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 18., 20. un 21. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka šiem Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem ir atļauts saglabāt – bez izņēmuma – tiesības uz ES pilsonību, kuras viņiem bija pirms viņu valsts izstāšanās no Eiropas Savienības?
3. Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noliedzīga, vai ar izstāšanās līgumu netiek pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 18., 20. un 21. pants, ciktāl tas neietver noteikumu, kas viņiem ļautu bez izņēmuma saglabāt savas tiesības?
4. Jebkurā gadījumā – vai ar izstāšanās līguma 127. panta 1. punkta b) apakšpunktu netiek pārkāpts Līguma par Eiropas Savienības darbību 18., 20. un 21. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 39. un 40. pants, ciktāl tas Savienības pilsoņiem, kuri izmantojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un brīvu apmešanos Apvienotajā Karalistē, liedz tiesības balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās šajā valstī un, ja Vispārējā tiesa un Tiesa to interpretē tāpat kā Francijas *Conseil d'État* [Valsts padome], šis pārkāpums neattiecas uz Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem kuri izmantojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un brīvu apmešanos?

— daļēji atcelt Padomes Lēmumu (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, kopā ar Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, ciktāl izstāšanās līgums nedod iespēju pilnā mērā aizsargāt šo valstspiederīgo tiesības uz veselību un ciktāl šie akti kopš 2020. gada 1. februāra ietver automātisku, vispārēju nošķirumu starp Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem bez jebkādas samērīguma pārbaudes, un līdz ar to atcelt izstāšanās līguma preambulas sesto apsvērumu un 9., 10. un 127. pantu;

— piespriest Eiropas Savienībai segt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp atlīdzību advokātam 5 000 EUR apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav veikta samērīguma pārbaude attiecībā uz ES pilsonības atcelšanu dažām Apvienotās Karalistes valstspiederīgo kategorijām. Prasītājs apgalvo, ka, būdams Savienības pilsonis, kas izmantojis pārvietošanās brīvību Savienībā un nav uzturējies Lielbritānijā vairāk nekā piecpadsmit gadus, viņš nebija tiesīgs balsot 2016. gada 23. jūnija referendumā par Apvienotās Karalistes dalību Eiropas Savienībā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti demokrātijas, vienlīdzīgas attieksmes, pārvietošanās brīvības, vārda brīvības un labas pārvaldības principi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērota Savienības tiesību sistēma un vienlīdzīgas attieksmes princips, kas piemīt Savienības pilsonībai. Prasītājs citastarp apgalvo, ka pārsūdzētais lēmums ir pretrunā Savienības tiesību sistēmai, kurā nostiprināts vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā pret visiem pilsoņiem, un Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas tiesību sistēmai.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principi. Šajā ziņā prasītājs citastarp apgalvo, ka pārsūdzētajā lēmumā ir apstiprināts, ka viņš zaudē savas pastāvīgās uzturēšanās tiesības, kas iegūtas pēc pieciem nepārtrauktas uzturēšanās gadiem vienā dalībvalstī, turklāt tajā neesot paredzētas nekādas konkrētas šā zaudējuma sekas un – vēl jo vairāk – neesot veikta nekāda samērīguma pārbaude.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kas garantētas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā. Prasītājs apgalvo, ka pārsūdzētais lēmums ietekmē viņa tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi, ciktāl ar to viņam atņemta ES pilsonība un līdz ar to tiesības brīvi uzturēties kādā dalībvalstī, kuras valstspiederīgais viņš gan nav, bet kurā viņš ir izveidojis savu ģimenes dzīvi.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas Apvienotās Karalistes valstspiederīgo tiesības balsot un kandidēt pašvaldību vēlēšanās un Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Prasītājs norāda, ka ar izstāšanās līguma 127. pantu ir pārkāpts LESD 18. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants. Tādēļ pārsūdzētais lēmums esot jāatceļ, ciktāl ar to ratificēta vienošanās, kas ietver noteikumu, ar kuru radīta Apvienotās Karalistes pilsoņu diskriminācija.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ar izstāšanās līgumu no 2020. gada 1. februāra ir izveidots automātisks un vispārējs nošķirums starp Savienības pilsoņiem un Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem bez samērīguma pārbaudes attiecībā uz Apvienotās Karalistes personu privāto un ģimenes dzīvi. Šā pamata pamatošanai prasītājs apstiprina, ka ES pilsonības atcelšana nevar būt automātiska un vispārēja, ka esot bijis jāpiemēro konkrēts vērtējums par sekām un ka šāda vērtējuma neesamības dēļ pārsūdzētais lēmums ir jāatceļ.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pants, proti, nav ievērotas tiesības uz veselību. Prasītājs uzskata, ka, tā kā izstāšanās līgumā nav paredzēti nekādi viņa tiesību uz veselību aizsardzības pasākumi, šī atbalsta kompetence attiecībā uz Apvienoto Karalisti un tās valstspiederīgajiem ir zudusi, tādējādi viņus apdraudot, it īpaši pandēmijas un sanitārās krīzes laikā.

Prasība, kas celta 2020. gada 1. maijā – *Ryanair*/Komisija

(Lieta T-238/20)

(2020/C 209/47)

Tiesvedības valoda: angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija) (pārstāvji: E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating un I. Metaxas-Maranghidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 11. aprīļa lēmumu (ES) par valsts atbalstu SA.56812⁽¹⁾; un
- piespriest Komisijai atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- prasītāja arī lūdz, lai prasība tiek izskatīta paātrinātā tiesvedībā atbilstoši Tiesas Statūtu 23.a pantam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas lēmumu tiek pārkāptas īpašas LESD normas un Eiropas Savienības tiesību vispārējie principi par diskriminācijas aizliegumu pilsonības dēļ un pakalpojumu brīvu apriti, kas ir bijuši ES gaisa transporta liberalizācijas pamatā kopš 1980-tajiem gadiem. ES gaisa transporta tirgus liberalizācija ir atļāvusi patiesi Eiropas mēroga zemo cenu aviosabiedrību izaugsmi. Komisijas lēmumā tiek ignorēta šādu Eiropas mēroga aviosabiedrību loma nozīme ES dalībvalstu savienojamībai, atļaujot Zviedrijai rezervēt valsts atbalstu tikai tām ES aviosabiedrībām, kurām Zviedrija ir izdevusi darbības licences ES. LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir noteikts izņēmums no valsts atbalsta aizlieguma atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam, bet tajā nav noteikts izņēmums no citām LESD normām un principiem.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas lēmumu esot pārkāpts Komisijas pienākums izvērtēt valsts atbalsta labvēlīgo un nelabvēlīgo ietekmi uz tirdzniecības nosacījumiem un neizkropļotas konkurences saglabāšanu (proti, "līdzsvarotības pārbaude").
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru, neraugoties uz nozīmīgām grūtībām, un esot pārkāpusi prasītāja procesuālās tiesības.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka lēmumā tiek pārkāpts Komisijas pienākums norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Komisijas 2020. gada 11. aprīļa lēmums (ES) par valsts atbalstu SA.56812 Zviedrija – aizdevumu garantiju shēma aviokompānijām, kuras atbilst pagaidu valsts atbalsta shēmai ekonomikas atbalstam saistībā ar pašreizējo COVID-19 izplatību (vēl nav publicēts OV).

Prasība, kas celta 2020. gada 30. aprīlī – *Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer ("RUXXIMLA")*

(Lieta T-239/20)

(2020/C 209/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stada Arzneimittel AG* (Bad Vilbel, Vācija) (pārstāvji: J.-C. Plate un R. Kaase, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Pfizer Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "RUXXIMLA" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 865 742

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 13. februāra lēmums lietā R 1879/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. maijā – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer ("RUXYMLA")

(Lieta T-248/20)

(2020/C 209/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Vācija) (pārstāvji: J.-C. Plate un R. Kaase, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Pfizer Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "RUXYMLA" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 865 739

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 13. februāra lēmums lietā R 1878/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 7. maijā – *González Calvet/VNV*

(Lieta T-257/20)

(2020/C 209/50)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ramón González Calvet* un *Joan González Calvet* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: *P. Molina Bosch*, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2020. gada 17. marta lēmumu SRB/EES/2020/52;
- novērtēt visas grupas *Banco Popular* aktīvus kopumā, nevis tikai mātesuzņēmuma aktīvus nodalīti no tā meitasuzņēmumiem, kā to esot veikusi *Deloitte*, jo *Banco Santander* esot pārņēmusi visu grupu, nevis tikai mātesuzņēmumu;
- novērtēt ieņēmumus nesošus aizdevumus ar 100 % no to grāmatvedības vērtības;
- novērtēt ieņēmumus nenesošus aizdevumus ar 100 % no to grāmatvedības vērtības, ja to segums, ievērojot garantijas un rezerves, esot tuvu 100 %;
- novērtēt grupas *Banco Popular* nekustamā īpašuma aktīvus ar 10 896 miljoniem EUR, jo attiecīgās rezerves jau esot tikušas atskaitītas;
- novērtēt grupas *Banco Popular* kopējos aktīvus ar 153 785 miljoniem EUR atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītajiem argumentiem, kas likvidācijas gadījumā nodrošinot akcionāriem realizācijas vērtību 29 365 miljonu EUR apmērā pēc 124 420 miljonu EUR atskaitīšanas, kuri atbilstoši *Deloitte* pienākas kreditoriem;
- noteikt kompensāciju par akciju 7,00 EUR apmērā, kas atbilstot 29 365 miljonu EUR dališanai ar 4 196 miljoniem akciju, kuras bija apgrozībā noregulējuma brīdī;
- piešķirt *Ramón González Calvet* atlīdzību 317 072 EUR (trīssimt septiņpadsmit tūkstoši septiņdesmit divi euro) apmērā atbilstoši 45 296 akciju ekspropriācijai un piešķirt *Joan González Calvet* atlīdzību 11 977 EUR (vienpadsmit tūkstoši deviņi simti septiņdesmit septiņi euro) apmērā atbilstoši 1 711 akciju ekspropriācijai, pieskaitot tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2017. gada 6. jūnijā Vienotā noregulējuma valde (VNV) pasludināja *Banco Popular* noregulējumu un pārdeva to *Banco Santander* par summu 1 EUR. 2020. gada 17. martā Vienotā noregulējuma valde, uzklaujusi ar tās lēmumu skartos *Banco Popular* obligāciju turētājus un akcionārus, ar Lēmumu SRB/EES/2020/52 noteica, ka, pamatojoties uz *Deloitte* 3. novērtējumu, minētajām personām netiek piešķirta kompensācija.

Savā prasībā prasītāji uzskata, ka *Deloitte* ir auditorsabiedrība, kuras reputācija esot zaudēta tādu lietu kā *Gowex*, *Bankia*, *Gescartera* un *Abengoa* rezultātā, un ka tā šobrīd neveicot auditu nevienā lielā Spānijas bankā.

Pamatojot savu prasību, prasītāji norāda šādus apgalvojumus:

1. Prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* novērtējums esot izstrādāts atbilstoši VNV interesēm un ar to tiek nodarīts kaitējums akcionāriem tostarp tāpēc, ka
 - ar to esot par zemu novērtēti atliktie nodokļu kredīti, kurus *Banco Santander* esot pilnībā saņēmusi;
 - ar to netiekot ņemts vērā, ka ieņēmumus nenesošu aizdevumu segums, ievērojot garantijas un rezerves, ir tuvu 100 %;
 - ar to esot par zemu novērtēti ieņēmumus nesošu aizdevumu portfelis;
 - ar to netiekot novērtēti grupas *Banco Popular* aktīvi kopumā, jo juridiskās personas *Banco Popular* aktīvi esot nodalīti no tās meitasuzņēmumu un uzņēmumu, kur tai ir dalība, aktīviem;
 - ar to netiekot ņemts vērā tas, ka nekustamā īpašuma aktīvu neto grāmatvedības vērtība pēc rezervju atskaitīšanas esot 10 896 miljoni EUR.
2. 2017. gada 23. maijā VNV esot uzticējusi *Deloitte* veikt *Banco Popular* novērtējumu, kas tai bija brīdī, kad VNV priekšsēdētāja *Elka König* intervijā *Bloomberg TV* atzina, ka *Banco Popular* tiek uzraudzīta. No tā izrietot, ka 2017. gada 23. maijā VNV jau bija nolēmusi veikt *Banco Popular* noregulējumu un 31. maijā informācija par to ir noplūdusi aģentūrai *Reuters*, kas esot izraisījis noguldījumu izņemšanu un *Banco Popular* likviditātes zudumu.
3. Atbilstoši *Banco de España* viedoklim Eiropas Centrālā banka 2017. gada 13. martā esot uzskatījusi, ka *Banco Popular* ir maksāspējīga banka. Pretēji tam, ko uzskatot *Deloitte*, *Banco Popular* nekad neesot bijusi likvidējama banka, bet esot skaidrs, ka VNV ir noteikusi mērķi pakļaut *Banco Popular* noregulējumam, lai varētu izglābt *Banco Santander*, kura ir Eiropas un pasaules līmeņa sistēmas banka, kuras zaudējumi (kas atbilstoši prasītāju aprēķiniem 2017. gadā esot bijuši 22 573 miljoni EUR) akcionāriem tika slēpti, izmantojot *Banco Popular* ekspropriāciju un pārņemšanu.

**Prasība, kas celta 2020. gada 8. maijā – *Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute*
("CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE")**

(Lieta T-266/20)

(2020/C 209/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Global Chartered Controller Institute SL* (Alikante, Spānija) (pārstāvji: *M. Pomares Caballero* un *T. Barber Giner*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *CFA Institute* (*Charlottesville*, *Virdžīnija*, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 508 161

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 25. februāra lēmums lietā R 235/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu, nosakot, ka šajā gadījumā nav īstenojušies Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā relatīva reģistrācijas atteikuma pamata piemērošanas nosacījumi;
- vai, pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu, un
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus (tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē) un piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Iebildumu nodaļā.

Izvirzītie pamati:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 92. punkta pārkāpums.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV